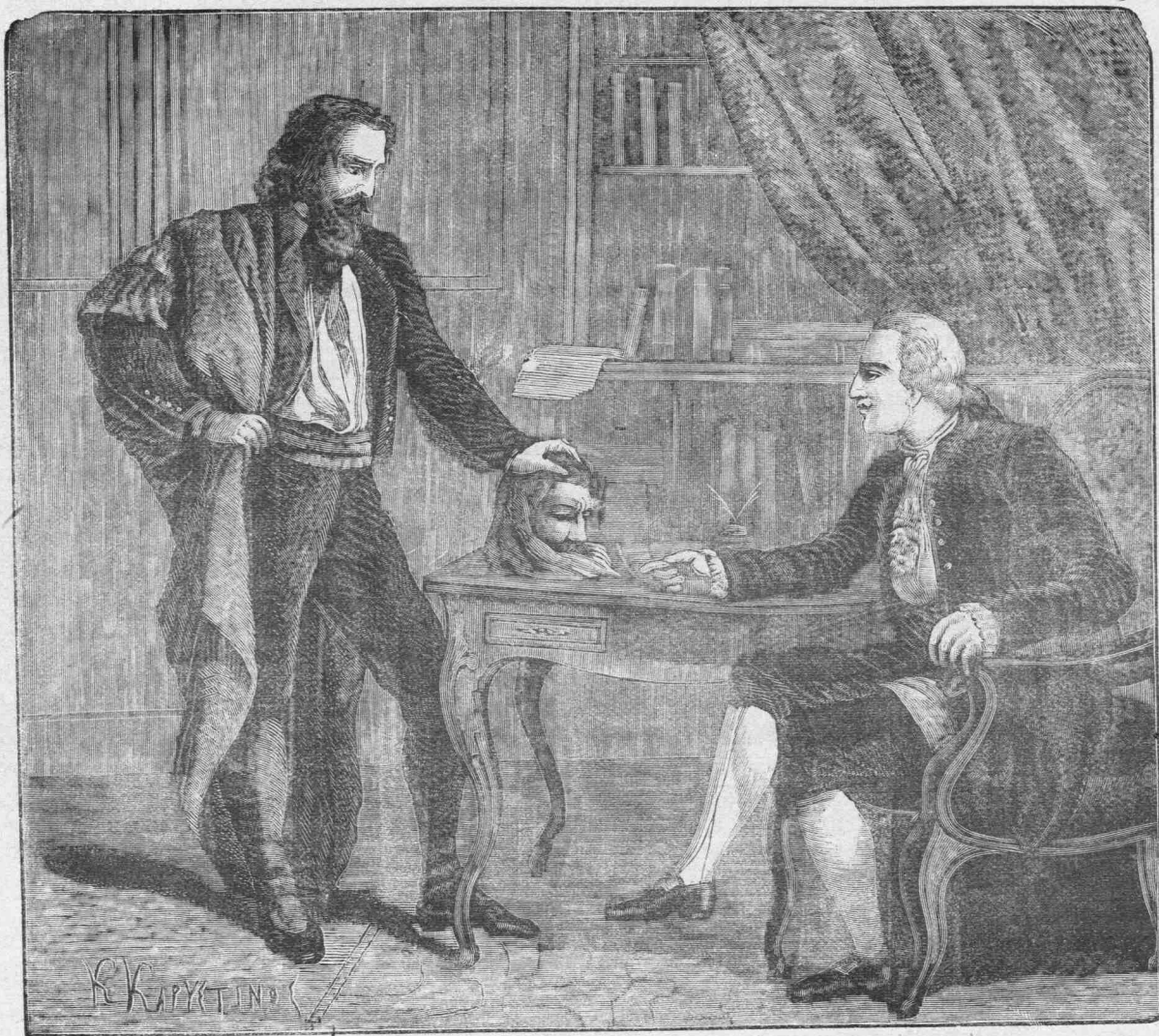

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Ο ΛΗΣΤΗΣ

Ἀπέθηκε τὴν αἰμάσσουσαν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ κόμητος. (Σελ. 121).

— Τρόντι, δὲν εἶσθε μυιέγγικτος, τὸ γνωρίζω καλῶς.
 »Ἐλεγον λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει ἢ ὑπῆρχεν ... ὅτι δὲν ἤμην
 μόνος ἐπὶ τοῦ δρόμου».
 — Ναί ναι, ὑπῆρχον τέσσαρες χωροφύλακες.
 — Ὡ! δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν· ὁμιλῶ περὶ ἑνὸς... ἐνὸς
 ἁμαξίου. Ἰδοὺ ὅτι τὸ εἶπα ἐπὶ τέλους,
 — Τὸ ὅποιον φεύγοντες θέλετε ἐπίσης παραλάβει.
 — Καὶ ἄθικτον;
 — Χρ! θὰ λείψουν, ὑπέλαθεν ὁ Βρούνος, ἀσήμαντα πράγ-
 ματα σχετικῶς πρὸς τὸ ποσόν.
 »Θὰ κρατήσω μόνον ὅσα ἀπολύτως μοὶ ἀναγκαιοῦσιν».
 — Καὶ σὰς ἀναγκαιοῦσι πολλὰ;
 — Τρεῖς χιλιάδας οὐγγιῶν.

— Καλὰ, εἶσθε πολὺ δίκαιος, εἶπεν ὁ ἐνωμοτάρχης, καὶ
 ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν σας δὲν θὰ εἶχον τὴν λεπτότητά σας.
 — Ἄλλως τε, ἐστὶ ἡσυχος, θὰ σὰς δώσω ἀποδείξιν πα-
 ραλαβῆς εἶπεν ὁ Βρούνος.
 — Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀποδείξεων, ἀνέκραξεν ὁ ἐνωμο-
 τάρχης ἐγειρόμενος, εἰπέτε μοι, ὑπῆρχον ἔγγραφα εἰς τὸ ἐρίπ-
 πιον μου;
 — Μὴ ἀνησυγῆτε, ὑπέλαθεν ὁ Βρούνος, ἰδοὺ αὐτά.
 — Ἀ! μεγάλην θὰ μοὶ παρείχετε ἐκδούλευσιν ἂν μοὶ
 τὰ ἀποδίδετε.
 — Ναί, ἐννοῶ, ἀπήντησεν ὁ Βρούνος, διότι ἐβεβαιώθην
 περὶ τῆς σημασίας των.
 »Τὸ πρῶτον εἶνε τὸ διάταγμα τοῦ προβιβασμοῦ σας εἰς